

Verschillende gedachten betreffende de opname van de Gemeente

By David M. Williams (Theoloog/Evangelist)

Vertaling: Yarah Bijbel College, overname met toestemming

Dit artikel is vrij voor distributie, op welke wijze dan ook,, met als voorwaarde dat het geheel intact blijft mét de naam van de auteur en de volledige tekst van het artikel. David M. Williams © 1995



Introductie

De opname der Gemeente is een gedeelte uit de Christelijke theologie welke historisch weinig aandacht heeft gekregen wat betreft de juiste formulering. Een korte samenvatting van het gedetailleerde werk van de ontwikkeling van de leer, zoals door Bromiley, 1978, onthuld is er bijna geen erkenning van de opname. Dit is wellicht mede veroorzaakt door Berkhof (1975, pag.259) die het volgende schrijft:

De leer van de laatste dingen, welke nooit in het middelpunt van de belangstelling gestaan heeft, is een van de laatst ontwikkelde leren en daarom vraagt het niet om omstandige discussies.

Verder is het besef van de opname vaak bestreden door critici welke het gebrekkig vinden vanwege het niet bestaan van zo'n leer in de schrift. Het schijnbaar niet bestaande woord 'opname' in de schrift (alhoewel zo'n argument ook zou bestaan voor de drie-eenheid) en het idee van een 'geheime opname' waar de Gemeente veilig weggevoerd wordt uit de catastrofische tijd van de grote verdrukking is vreemd aan God's plannen en bedoelingen zoals geopenbaard in de geschiedenis - want inderdaad "het bloed van de martelaren is het zaad van de kerk" (Cairns, 1981, pag.93)

Zo'n argument is onhoudbaar. De basis van de leer van de opname is 1 Thess. 4:12-18;

Doch, broeders, ik wil niet, dat gij onwetende zijt van degenen, die ontslapen zijn, opdat gij niet bedroefd zijt, gelijk als de anderen, die geen hoop hebben. Want indien wij geloven, dat Jezus gestorven is en opgestaan, alzo zal ook God degenen, die ontslapen zijn in Jezus, weder brengen met Hem. Want dat zeggen wij u door het Woord des Heeren, dat wij, die levend overblijven zullen tot de toekomst des Heeren, niet zullen voorkomen degenen, die ontslapen zijn. Want de Heere Zelf zal met een geroep, met de stem des archangels, en met de bazuin Gods nederdalen van den hemel; en die in Christus gestorven zijn, zullen eerst opstaan; Daarna wij, die levend overgebleven zijn, zullen te zamen met hen opgenomen worden in de wolken, den Heere tegemoet, in de lucht; en alzo zullen wij altijd met den Heere wezen Zo dan, vertroost elkander met deze woorden. (1 Thess 4:13-18)

In deze passage is het begrip "opname" duidelijk; in de toekomst zullen alle heiligen, de gestorvenen en de levenden, "weggenomen worden" om samen te zijn met hun Here! Het Griekse woord voor "weggenomen worden" is *arpazo*, wat "weg plukken" betekend (Zodhiates, 1992, pag.1270) en zou vertaald kunnen worden met "opname" uit een Latijnse vertaling (Willmington, pag.825) zoals Jerome's Vulgaat - Dus is het woord opname een woord uit de schrift (niet zomaar een vertaling). De derde tegenwerping is specifiek naar een specifiek kader en zal later worden besproken. Inderdaad, vele tegenwerpingen bestaan, niettemin ook van oprechte Christen broeders die uitzoeken wat er dan moet gebeuren met de weerloze huisdieren wanneer de eigenaren plotseling worden opgenomen! Zo'n argument is, natuurlijk, gebaseerd op emotionele gevoelens in plaats van op de schrift en onttrekt zich van de echte feiten

Paulus geeft ons meer informatie in 1 Korintiërs 15:51-52: Ziet, ik zeg u een verborgenheid: wij zullen wel niet allen ontslapen, maar wij zullen allen veranderd worden; In een punt des tijds, in een ogenblik, met de laatste bazuin; want de bazuin zal slaan, en de doden zullen onverderfelijk opgewekt worden, en wij zullen veranderd worden.

Nu we een inleidende schriftelijke basis hebben voor de opname doet zich echter een ander probleem voor welke te maken heeft met de chronologische aanwijzing. Zoals Stern (1992, pag.623) duidelijk maakt "Alleen bij het Pre-millennialisme ontstaat het tijdstip wanneer de opname plaats zal vinden; voor het Post-millennialisme en A-millennialisme is de opname vaag geïdentificeerd met de enige terugkomst van de Messias". Dat betekent dat het concept van de opname alleen gedefinieerd is in het Pre-millennialistisch systeem van theologie. Maar deze laat drie potentiële tijden over voor de opname toegespitst op de 'grote verdrukking' - Voor de grote verdrukking, tijdens de grote verdrukking of na de grote verdrukking.

Na de grote verdrukking

De kern is dat deze gedachte gelooft in een opname na de periode van grote verdrukking - de natuurlijke consequentie hiervan is dat de Gemeente dit moet doorstaan. Willmington (pag.825) wijst dit gezichtspunt af door zich te beroepen op 1 Thess.5:9 ("Want God heeft ons niet gesteld tot toorn, maar tot verkrijging der zaligheid, door onzen Heere Jezus Christus") en Openbaringen 3:10 ("Omdat gij het bevel bewaard hebt Mij te verwachten, zo zal Ik ook u bewaren uit de ure der verzoeking, die over de gehele wereld komen zal, om te verzoeken, die op de aarde wonen.")

Desalniettemin wijzen de aanhangers van deze leer Willmington's gezichtspunt af en verwijzen hierbij naar Johannes 16:33 ("In de wereld zult gij verdrukking hebben"). Voor hen is het ondenkbaar dat God zo'n opmerkelijke vorm van vervoer aan Zijn Gemeente zou aanbieden als ontsnappingsroute wanneer er een wereldramp aan staat te komen. (alhoewel dat wel het geval was bij Noach). De Gemeente heeft door de eeuwen heen geleden door vervolgingen. En tijdens vervolgingen heeft de kerk inderdaad, gebloeid - niet in materiële, maar in geestelijke zin, het geloof is gezuiverd en getest, daardoor is het evangelie verkondigd in afgelegen gebieden. Dit gebeurde ook in Jeruzalem - "Zij dan nu, die verstrooid waren, gingen het land door, en verkondigden het Woord." (Handelingen 8:4). Dit vond plaats tijdens de Romeinse vervolgingen (Cairns, 1981, pag.91-93). Vervolging hield de kerk puur - het hield huichelende, oneerlijke en onzuivere mensen uit de Gemeente. "Het waren geen makkelijke beslissingen voor Christenen in die tijden, zeker wanneer het accepteren van Christus betekende dat het staatsburgerschap verloren kon gaan; gevangenneming met uithongering en marteling tot de dood; kruisiging en soms in brand gestoken worden terwijl men nog leefde en aan een kruis hing..." (Hamon, 1981, pag.80-81). Dit is de kern van het puriteins klassieke, Foxe's Christelijke martelaren van de wereld.

De breuk in deze logica is echter dat de grote verdrukking geen periode is van vervolging. Het is een tijd waarin God's toorn wordt uitgegoten over de aarde. Tijdens deze tijd zullen mensen de bergen en de rotsen smeken, "En zeiden tot de bergen en tot de steenrotsen: Valt op ons, en verbergt ons van het aangezicht Desgenen, Die op den troon zit, en van den toorn des Lams. Want de grote dag Zijns toorns is gekomen, en wie kan bestaan?" (Openbaringen 6:16-17). Wanneer Christus terugkomt, "Hij treedt den wijnpersbak van den wijn des toorns en der gramschap des almachtigen Gods." (Openbaringen 19:15). Willmington's verzen hierboven worden zeker toegepast. Zeker, de dag des Heren zal verschrikkelijk zijn! (Maleachi 4:5)

De Messiaans-Joodse leraar David Stern biedt een andere, oorspronkelijke reden aan voor de leer dat we na de grote verdrukking worden weggenomen - het is ondenkbaar "dat Messiaanse Joden voor de keus worden gesteld dat ze moeten kiezen tussen zich identificeren met hun eigen volk, de Joden, en hier moeten blijven lijden of met hun eigen mensen, de gelovigen (de Messiaanse gemeenschap, de Gemeente), en ontsnappen" (Stern, 1992, pag.623) Stern ontwikkeld dit idee verder:

Maar als Sha'ul [Paulus] en andere Joodse gelovigen leden zijn van zowel Israël en van de Messiaanse gemeenschap dan moeten zij die geloven in een opname na de grote verdrukking antwoord geven op de volgende vraag: wanneer de opname plaatsvindt, blijven de in Yeshua [Jezus] gelovige Joden achter met het andere, fysieke, deel van Israël of zullen ze samen met de rest van de Messiaanse gemeente tot Yeshua opgaan in de lucht? Ze kunnen toch niet op twee plaatsen tegelijk zijn. Is het een zaak van persoonlijke voorkeur? Moeten we kiezen of we meer loyaal moeten zijn aan de Joden dan aan onze broeders in de Messias? Dit is een absurde vraag, absurd omdat de situatie die wordt voorgesteld zich nooit voor zal doen. (Stern, 1992, pag.804)

Stern's bedenkingen zijn echter zwaar gebaseerd op zijn nadruk dat Joden Joods blijven wanneer ze christen worden; inderdaad zijn zij 'vervulde' joden. Dit is, natuurlijk, waar, maar Stern's nadruk is zo groot dat hij (niet expres, maar effectief) het Lichaam van Christus in tweeën snijdt - de joden en de heidenen, ondanks Paulus' vermaning : "Daarin is noch Jood noch Griek ... want gij allen zijt een in Christus Jezus." (Galaten 3:28). Stern vervolgd "...Dit is niet wat zij [Messiaanse Joden] kochten toen zij tot zij tot geloof kwamen. Hun werd verteld 'Nu ben je een Jood die zijn Messias geaccepteerd heeft'. Hun werd niet verteld 'Nu heb je je Joodse mensen verlaten en zal je de eeuwigheid zonder hen doorbrengen'" (Stern, 1992, pag.804) Natuurlijk is een heiden-Christen verschillend van een heiden niet-Christen (welke onvoorwaardelijk achter zal blijven na de opname). De beslissende factor is niet of iemand Joods is of niet, maar of hij een discipel van de Here Jezus Christus is of niet.

Ten slotte is de opname iets anders dan de tweede komst van Jezus naar de aarde op de Olijfberg. (Zacheria 14) Bij de opname trekt Jezus de heiligen naar Zich toe in de lucht (1 Thess.4:15-17). Bij de tweede komst komt Hij terug met de heiligen. (Openbaringen 19:11-16) De leer van een opname na de verdrukking laat de heiligen van God praktisch bewegen als een jo-jo, de Heer tegemoet alleen maar om direct terug te komen naar de aarde. Deze leer geeft verder geen tijd voor de Heilige troon van Christus of voor het huwelijk van het Lam.

Tijdens de grote verdrukking

Deze leer houdt in dat de opname plaats zal vinden tijdens de grote verdrukking

Zo'n kijk is een merkwaardige uitzetting van de schrift omdat de anti-christ een verbond sluit en na drie-en-half jaar grote verdrukking zal hij dit verbond breken (Daniël 9:27). Zelfs als de opname eerder zou plaatsvinden dan dit tijdstip dan moet het nog steeds plaatsvinden nadat de anti-christ zich heeft geopenbaard en dat kan alleen gebeuren wanneer de 'weerhouder' is weggehaald. (2 Thess.2:7-8)

Sommigen hebben verondersteld dat de identiteit van de 'weerhouder' de anti-christ zelf is - een raar idee, speciaal in het licht van Paulus' lering: "Want de verborgenheid der ongerechtigheid wordt alrede gewrocht; alleenlijk, Die hem nu wederhoudt, Die zal hem wederhouden, totdat hij uit het midden zal weggedaan worden. En alsdan zal de ongerechtige geopenbaard worden, denwelken de Heere verdoen zal door den Geest Zijnsmonds, en te niet maken door de verschijning Zijner toekomst;" (2 Thess.2:7-8) Anderen suggereren dat de 'weerhouder' de Heilige Geest is (Dake, 1963, pag.230). Maar Johannes ziet hen die Christen geworden zijn tijdens de grote verdrukking en gemarteld zijn voor hun geloof (Openbaringen 7:14). Het kan alleen het werk van de Heilige Geest zijn dat iemand tot Christus komt (Johannes 16:8) en niet door mensen en daarom kan de Heilige Geest niet de 'weerhouder' zijn die verwijderd wordt van de aarde. De 'weerhouder' is in feite niemand anders dan de Gemeente - het 'zout der aarde' (Mattheüs 5:13) en het 'licht der wereld' (Mattheüs 5:14). De Gemeente moet worden weggenomen voordat de anti-christ zich kan openbaren en daarom is de idee van de leer van een opname tijdens de grote verdrukking, en dat de anti-christ zich openbaart voor de opname, niet mogelijk.

Verder eist de opname tijdens de grote verdrukking dat deze verdrukking wordt opgedeeld in twee onverwante helften, welken het potentieel hebben voor de eis dat veel bijbelse passages een symbolische interpretatie kennen om overeenstemmend te zijn. Als voorbeeld: de zeventig jaarweken uit Daniëls opmerkelijke profetie (Daniël 9:24-27) zou niet voor 'zijn' (Daniëls) mensen - de Joden (Daniël 9:24) - zijn, het zou ook noodzakelijk betrekking hebben op de Gemeente.

Een mogelijke basis voor het ontstaan van de idee van de opname tijdens de grote verdrukking is het onvermogen onderscheid te maken tussen de opname van de Gemeente en de opname van de twee getuigen welke plaats zal vinden tijdens de grote verdrukking (Openbaringen 11:3,7,11). Deze twee getuigen kunnen geen representatie zijn van de gehele Gemeente en er moet worden geconcludeerd dat zij beiden apart staan

Sommige leraren vergelijken de 'laatste bazuin' van 1 Kor.15:52 met de 'zevende bazuin' in het midden van de grote verdrukking (Openbaringen 11:15-18). Rosenthal (1995, pag.5) schrijft: "Een van de belangrijkste waanideeën welke hebben geleid tot de verwarring betreffende de profetische interpretatie is de neiging tot het vergelijken van Paulus' laatste bazuin met de 'zevende bazuin' in het boek Openbaringen".

Het feit dat eerste Korinthebrief rond het jaar 55 na Chr. is geschreven en het boek Openbaringen rond 96 na Chr. (sommigen zeggen 70 na Chr., maar ook dat is na 1 Korinthe en Paulus' lijdensweg). Johannes schrijft expliciet dat de inhoud van het boek Openbaringen gegeven is door God de Vader aan de Here Jezus welke, op Zijn beurt, een boodschapsengel gebruikte om de boodschap aan Johannes over te brengen. (Openbaringen 1:1-2). Het woord 'Openbaringen' betekend het onthullen van dat wat tot nu toe onbekend of verborgen was. Rosenthal (1995, pag.5) gaat verder:

Daarom, toen Paulus schreef over een generatie van gelovigen die de wegrukking zouden meemaken bij de 'laatste bazuin' wisten noch Paulus, noch de Korinthiërs iets over de zeven zegels, zeven bazuinen en zeven schalen uit het boek Openbaringen. Paulus' 'laatste bazuin' en de 'zevende bazuin' uit Openbaringen zijn niet dezelfde.

De ware betekenis van 'de laatste bazuin' eist kennis betreffende het Joodse begrip 'Dag des Heren' welke negentien keer wordt gebruikt door acht Oud Testamentische profeten. Dit was de toekomst-tijd wanneer God tot de strijd zou keren (Rosenthal, 1995, pag.5). Hierbij zou er geblazen worden op een bazuin - de Joodse Sjofer (Joël 1:15; 2:1, Zefanja 1:14-15). Inderdaad, de term 'laatste bazuin' toont geen opname tijdens de grote verdrukking omdat het verwijst naar het beginnen van de allerlaatste strijd in deze tijd - het begin van de verschrikkelijke Dag des Heren - de grote verdrukking zelf.

Voor de grote verdrukking

De leer van de opname voor de grote verdrukking kan worden samengevat als;

De terugkomst van Christus zou in twee stappen gaan. Eerst zou er een stil optreden van Christus zijn wanneer alle echte Christenen van de aarde worden opgenomen - de 'opname' van de heiligen. Na dit zal de anti-christ regeren, maar dit wordt tot een einde gebracht door de verschijning van Christus in al Zijn glorie en Hij zal een periode van 1000 jaren regeren over de aarde vanuit Jeruzalem (Humphreys & Ward, 1995, pag.128-129)

Als het boek Openbaringen als een chronologisch werk moet worden gezien, iets waar de meeste eidtijd-leraars het over eens zijn, ligt er een grote betekenis in de overeenkomst tussen 1 Thess.4:16-17 en Openbaringen 4:1-2 - opnieuw wordt er een stem als een bazuin gehoord en Johannes wordt door een deur in de hemel gebracht naar troonzaal van God.

Inderdaad, is de 'deur' belangrijk voor hen die een tweede betekenis zien in de zeven Gemeenten in Openbaringen 1-3. Dit is een historische ontwikkeling van de Gemeente door de

geschiedenis, van de vroege Gemeenten tot de tijd van de Tweede Terugkomst. Met deze zienswijze is de deur van Openbaringen 3:10, geopend naar de Gemeente van Filadelfia, die gelijk aan die van Openbaringen 4:1 (Cartledge, pag.119). Dit gezicht stelt de lauwe Gemeente van Laodicea gelijk aan het valse religieuze systeem dat zal opkomen tijdens de verdrukking. Zo'n gezicht is echter nuttig wanneer de Gemeente van Filadelfia nog steeds deel uit maakt van de Gemeente en het vereist dat de kerk verdeeld is doordat het lauwe gedeelte achter gelaten wordt. Zo'n loutering betekent in feite een "Protestants vagevuur."

Niettemin zit er een grote betekenis in het feit dat er tot Johannes werd gezegd "Kom op, hier" (Openbaringen 4:1) - de zelfde woorden werden gesproken tot de twee getuigen voordat zij worden opgenomen (Openbaringen 11:12). Verder is de Gemeente opmerkelijk afwezig bij de gebeurtenissen van Openbaringen 4:1 tot de terugkomst van Christus in Openbaringen 19:11. De Gemeente heeft zeker geen deel aan de grote verdrukking.

Niet alleen daarom, maar de grote verdrukking is de laatste 'week' van jaren in de profetie van Daniël (Daniël 9:24-27), specifiek ontworpen voor het Joodse volk. De tijden van de heidenen zijn voltooid en God wend Zijn Hand tot Zijn oude volk waarbij het eindresultaat zal zijn dat bij Zijn tweede komst de Joden Hem zullen zien als Hem die zij hebben doorstoken (Zacharia 12:10) en geheel Israël zal worden gered (Romeinen 11:26) - de Messias die zij hadden verwacht bij Jezus' eerste komst zal eindelijk aankomen! (Edersheim, 1993, pag.113)

Conclusie

De rechtschape Christentheoloog kan niet anders doen dan de gegevens betreffende de opname der gemeente, die gegeven is in de schrift, verwerken in zijn leer en geloof. Iets anders leren is verkeerd en iemand moet zich niet volledig laten overhalen door pure emotionele argumenten of zoeken naar een manipulatie van de schrift om deze overeenkomstig te laten zijn met een reeds aanwezige kijk op de wereld.

Wanneer iemand de tegenstrijdige meningen over de opname der gemeente en het Pre-millennialisme onderzoekt wordt hij zich bewust dat de enige leer die met de Bijbelse feiten overeenkomt de leer is van de opname voor de grote verdrukking. Zeker, als Christenen zoeken we niet naar de verdrukking, maar naar "Jezus, Die ons verlost van den toekomstigen toorn." (1 Thess.1:10). De vroege Gemeente verwachtte de komst van de Heer spoedig en verwachtte geen tussenkomende gebeurtenissen, zéker de Thessaloniëzen (Mattheüs 24:44, 1 Thess.5:2).

Net zoals Noach en zijn familie gered werden voor God's toorn (Genesis 7:6-7), net zoals Lot en zijn dochters (Genesis 19:14) en de kinderen van Israël gered werden voor de plagen tegen de Farao (Exodus 7:18, 8:3, 8:21-22, 9:3-4, 10:22-23, 11:6-7) zo zal ook de Gemeente door de opname worden gered voor de komende grote verdrukking .

De opdracht voor de Christenen is omhoog te kijken - hun verlossing is nabij! (Lucas 21:28)

Wat anders kan worden gezegd dan "Amen. Ja, kom, Heere Jezus!" (Openbaringen 22:20)

Werken geciteerd/aangehaald:

- Berkhof, L. 1975 (1937). The History of Christian Doctrines, Baker Book House, Michigan.
- Bromiley, G. 1978. Historical Theology: An Introduction, T & T Clark, Ltd., Edinburgh.
- Cairns, E. 1981. Christianity Through the Centuries, Academie Books, Michigan.
- Cartledge, D. n.d. Eschatology, Rhema Bible College, Townsville.
- Dake, F. 1963. Dake's Annotated Reference Bible, Dake Bible Sales, Inc., Georgia.
- Edersheim, A. 1993. The Life and Times of Jesus the Messiah. Hendrickson Publishers, Massachusetts.
- Foxe, J. 1989. Foxe's Christian Martyrs of the World, Barbour and Company, Inc., Ohio.
- Hamon, B. 1981. The Eternal Church, Christian International, Florida.
- Humphreys, R. and Ward, R. 1995. Religious Bodies in Australia, 3d. ed., New Melbourne Press, Victoria.
- Rosenthal, M. 1995. 'Israel's Fall Feasts.', Zion's Fire, vol. 6, no. 4.
- Stern, D. 1992. Jewish New Testament Commentary, Jewish New Testament Publications, Inc., Maryland.
- Willmington. n.d. Willmington's Guide to the Bible, Pacific College Study Series, Melbourne.
- Zodiates, S. 1992. The Complete Word Study New Testament, AMG Publishers, Chattanooga.